

prima instanță: V. Puica,
Instanța de apel: N. Cernat, A. Pohopol, A. Gavrilița

dosarul nr. 3ra-614/14

ÎNCHEIERE

29 mai 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Nicolae Clima
Ion Druță
Tamara Chișca-Doneva

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către
Societatea Comerciale „Duvasen” Societatea cu Răspundere Limitată,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Societății Comerciale
„Duvasen” Societatea cu Răspundere Limitată împotriva Biroului Vamal Chișinău cu
privire la contestarea actelor administrative,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 28 ianuarie 2014, prin care a fost
respins apelul declarat de către Societatea Comercială „Duvasen” Societatea cu
Răspundere Limitată și menținută hotărârea Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 26
septembrie 2013, prin care acțiunea a fost respinsă ca fiind depusă cu omiterea
termenului de prescripție,

c o n s t a t ă

La 14 august 2012, SC „Duvasen” SRL a depus o cerere de chemare în judecată
împotriva Biroului Vamal Chișinău cu privire la contestarea actelor administrative.

În motivarea acțiunii a indicat că în temeiul contractului încheiat cu SA „Iujno
Uraliscaia Promislenaia Compania” (Rusia), SRL” Duvasen” la 18 mai 2012, a primit și
a introdus în Republica Moldova marfă „gaz de sondă lichefiat” în volum de 206650 kg,
susținând că a comandat și a cumpărat anume această cantitate de marfă, în acest sens
fiindu-i eliberat și factura fiscală în care era indicat costul anume pe cantitatea de marfă
menționată.

Menționează că prin decizia Biroului Vamal Centru nr. 113/12 din 24 mai 2012,
SRL” Duvasen” a fost recunoscută vinovată în încălcarea contravenției prevăzute de
pct. (6) art. 231 Cod vamal, iar ulterior a fost sancționată conform art. 232 lit.b¹) Cod
vamal, fiindu-i aplicată amendă în mărime de 100% din valoarea obiectului
contravenției, ce constituie 26393,38 lei.

Susține că, la 18 mai 2012, a depus o declarație vamală cu numărul de
înregistrare 70071574, prin care a declarat marfă în volum de 296650 kg, iar cantitatea
de marfă a fost confirmată prin actele de însoțire și anume: factura CFR nr. AP368784,
AP845401, AP845402, AP845403, AP845404, AP845405, și factura nr. 61 din 05 mai
2012, însă în urma controlului fizic, efectuat la 21 mai 2012, de către inspector în postul

vamal Strășeni, a fost depistată marfă nedeclarată în volum de 2570 kg în valoare de 26393,38 lei.

Indică că prin decizia Biroului Vamal Centru nr. 116/12 din 24 mai 2012, SRL "Duvasen" a fost recunoscută vinovată în comiterea încălcării regulilor vamale stipulate la pct. 9 art. 231 Cod vamal, iar ulterior, a fost sancționat conform art. 232 lit.c) Cod vamal, fiindu-i aplicată amendă în mărime de 20% din valoarea obiectului contravenției, ce constituie 424450,79 lei.

Menționează că sancțiunea i-a fost aplicată pentru pretinsa faptă contravențională de punere în circulație liberă mărfurile fără permisiunea organului vamal.

Întru soluționarea litigiului pe cale amiabilă, la 30 mai 2012 s-a adresat către Biroului Vamal Chișinău cu o cerere prealabilă, prin care a solicitat anularea deciziei nr. 113/12 și 116/12 din 24 mai 2012, însă prin răspunsul pârâtului i-a fost refuzat în satisfacerea cerințelor.

Afirmă că la emiterea deciziilor contestate nu au fost date aprecierii prevederile art.1 alin.(3) din Constituția RM, privind principiul legalității, atribuțiilor organului vamal prevăzute la art. 11 lit.b) Cod Vamal, iar caracterul ilegal a deciziilor menționate rezultă din derogările legislației, admise în cadrul procedurii de întocmire a proceselor-verbale privind contravenția vamală.

Mai indică că decizia nr. 113/12 din 24 mai 2012, a fost eronat încadrată în categoria de contravenții vamale, considerând-o ilegală și abuzivă, deoarece declararea mărfii a fost efectuată în temeiul actelor de însoțire a mărfii, inclusiv și în temeiul actelor vamale perfectate la exportul mărfii, mai mult că, SRL "Duvasen" nici nu a presupus că există un surplus de marfă în volum de 2570 kg comparativ cu volumul indicat în actele de însoțire, iar reieșind din existența procesului tehnologic și a procesului de transportare a mărfii, consideră acest surplus rezonabil.

Prin urmare, consideră decizia menționată neîntemeiată, deoarece indicarea incorectă a cantității mărfii în declararea vamală este o eroare materială, care a fost admisă în urma informației incorecte a furnizorului privind marfa importată, fiind evidentă greșeala neintenționată a datelor din actele de însoțire a mărfii și lipsa intenției în prezentarea unei cantități mai mici de cât cea reală.

Cu referire la decizia nr.116/12 din 24 mai 2012, menționează că nu a pus în libera circulație mărfurile fără permisiunea organului vamal, deoarece la momentul emiterii deciziei și nici până atunci, mărfurile nu au părăsit teritoriul vamal al IAGL Strășeni, mai mult, în cadrul procedurii de examinare a cazului nu au fost administrate elemente care de fapt ar demonstra acțiunea imputată, astfel, aplicând amenda în mărime de 143949,35 lei în urma unei acțiuni, care nu a adus nici un prejudiciu organului vamal, insistă că i-a fost aplicat o măsură excesivă și contrară normelor internaționale care obligă Statul să asigure un echilibru între interesul general al societății și interesul individual al persoanei.

Solicită anularea deciziilor nr. 113/12 din 24 mai 2012 și nr. 116/12 din 24 mai 2012 emise de către Biroul Vamal Centru.

Prin hotărârea Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 26 decembrie 2013, acțiunea a fost respinsă ca fiind depusă cu omiterea termenului de prescripție.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 28 ianuarie 2014, a fost respins apelul declarat de către SC „Duvasen” SRL și menținută hotărârea primei instanțe.

La 23 martie 2014, SC „Duvasen” SRL, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de admiterea acțiunii.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu hotărârile judecătorești considerându-le ilegale, neîntemeiate și emise cu aplicarea eronată a normelor de drept material.

Susține că instanța de apel la emiterea deciziei a interpretat eronat prevederile art. 15,17 al Legii contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 10 februarie 2000 și prevederile art. 273, 277 al Codului vamal.

Menționează că la emiterea deciziei, instanța de apel a invocat că potrivit prevederilor art. 15 alin.(1) al Legii menționate, cererea prealabilă se examinează de către organul emitent sau ierarhic superior în termen de 30 de zile de la data înregistrării ei, iar potrivit prevederilor art.17 alin.(1) lit. a) și alin. (4), acest termen curge la data primirii răspunsului la cererea prealabilă sau la data expirării termenului prevăzut de lege pentru soluționarea acesteia.

Totodată instanța de apel a indicat că la soluționarea pricinii a reținut prevederile art. 273 al Codului vamal, potrivit cărora, situația supusă judecării, este reglementată diferit comparativ cu normele prevăzute în Legea Contenciosului administrativ, astfel, datorită caracterului contradictoriu a normelor de drept enunțate și a modului de motivare a soluției judecătorești, consideră că instanța de apel la emiterea deciziei a interpretat eronat prevederile art. 277 al Codului vamal.

Afirmă că instanțele de judecată nu au analizat în modul corespunzător conținutul art.277 alin.(1) Cod Vamal, în caz contrar, s-ar fi constatat că norma de drept menționată este aplicabilă speței, or potrivit normei respective, plângerea împotriva deciziei organului vamal în cazul contravenției vamal se examinează în termen de o lună de la data parvenirii ei la Serviciul Vamal. Termenul de examinare a plângerii poate fi prelungit cu titlu de excepție de către conducerea Serviciului Vamal, dar nu poate depăși 3 luni, fapt despre care este încunoștințat reclamantul.

Susține că atât prima instanță cât și instanța de apel au concluzionat precum că Serviciul Vamal a expediat răspunsul în adresa sa la 21 iunie 2012, fapt care a și determinat respingerea acțiunii ca fiind tardivă, însă nu au stabilit și data la care acest răspuns a fost primit de către SRL „Duvasen” or, anume de acest fapt depinde și aplicarea prevederilor art.17 al Legii contenciosului administrativ.

Insistă că răspunsul la cererea prealabilă a fost primit la data de 07 august 2012, iar date care ar combate acest aspect instanței nu au fost prezentate.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a

fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către SC „Duvasen” SRL nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel.

Mai mult, argumentele invocate în recurs se axează asupra fondului cauzei, constituind o reproducere a celor aduse în cererea de apel.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către SC „Duvasen” SRL asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către SC „Duvasen” SRL ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul declarat de către Societatea Comercială „Duvasen” Societate cu Răspundere Limitată se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Nicolae Clima

Judecătorii

Ion Druță

Tamara Chișca-Doneva